

POSTANOWIENIE

Dnia 3 czerwca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Janusz Niczyporuk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Paweł Czubik

SSN Maria Szczepanec

w sprawie ze skargi R. B.

na przewlekłość postępowania przed Sądem Apelacyjnym w (...) w sprawie II AS (...),

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 3 czerwca 2020 r.,

pozostawia bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

R. B. (dalej: skarżący) pismem z dnia 14 stycznia 2020 r., działając w imieniu własnym na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze strony na naruszenie prawa do rozpoznawania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (t.j. Dz.U. 2018, poz. 75 z późn. zm.; dalej: ustawa o skardze na naruszenie prawa strony), wniósł skargę na przewlekłość postępowania toczącego się przed Sądem Apelacyjnym w (...) w sprawie oznaczonej sygn. akt II AS (...). W treści skargi domagał się „zobowiązania Sądu Apelacyjnego do złożenia do akt dowodów umocowania przez Naród osób wykonujących władzę sądowniczą (art. 4 ust. 2 Konstytucji), na okoliczność ich nieistnienia; dowodów powołania na urząd sędziego osób podających się za sędziów, jak o tym stanowi art. 179 Konstytucji, na okoliczność ich nieistnienia; zorganizowania Sądu Apelacyjnego zgodnie z Konstytucją i ustawami” oraz

stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie i przyznania na jego rzecz kwoty 20.000 zł tytułem zadośćuczynienia”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skargę należy pozostawić bez rozpoznania.

W orzecnictwie Sądu Najwyższego ugruntowany jest bowiem pogląd, że art. 3 ustawy na naruszenie prawa strony zawiera zamknięty katalog postępowań, których może dotyczyć skarga o stwierdzenie przewlekłości w sprawie (postanowienia Sądu Najwyższego: z 6 grudnia 2011 r., KSP 11/11, z 9 stycznia 2018 r., KSP 21/17; z 12 stycznia 2017 r., WSP 2/16). Skoro w katalogu tym nie zostało wymienione postępowanie ze skargi o stwierdzenie naruszenia prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, nie jest dopuszczalne wniesienie skargi, której przedmiotem jest takie postępowanie.

Roman Burzyński w niniejszym postępowaniu wniósł skargę na przewlekłość postępowania toczącego się przed Sądem Apelacyjnym w (...) (II AS (...)), którego przedmiotem była skarga na przewlekłość postępowania przed Sądem Okręgowym w Ł. (V S (...)). Ze wskazanego na wstępie powodu skarga taka jest niedopuszczalna z mocy ustawy, co z kolei obliguje do pozostawienia jej bez rozpoznania, stosownie do treści art. 430 § 1 k.p.k. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość.

Z tego względu Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.